

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 572

Phẩm 11: HIỂN ĐỨC

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân Phật, mặc y che vai trái, gối phải đưng đất, chắp tay cung kính bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát trải qua bao nhiêu kiếp hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cúng dường bao nhiêu Đức Phật mà có thể đối trước Như Lai để khen ngợi về Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa của Ngài tuyên thuyết giống như Tối Thắng Thiên vương khen ngợi vậy?

Phật bảo Đại Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi rằng:

–Thiện nam, việc như thế này không thể nghĩ bàn được. Nếu chẳng phải vô lượng trăm ngàn đại kiếp tu tập các hạnh, gieo trồng các căn lành thì chẳng được nghe công đức, danh tự của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Thiện nam, số cát sông Hằng trong hằng hà sa số thế giới khắp mười phương còn có thể biết được, chứ Đại Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa đã trải qua bao nhiêu số kiếp, cúng dường bao nhiêu vị Phật đều không thể biết được.

Thiện nam, trong quá khứ vô lượng, vô biên, vô số kiếp khó nghĩ bàn có Đức Phật ra đời tên là Đa Văn đầy đủ mười hiệu, kiếp số tên là Tăng Thượng, cõi nước tên là Nhật Quang. Đa Văn Như Lai vì các Đại Bồ-tát thuyết pháp môn thanh tịnh bảo rằng:

–Thiện nam, ông phải siêng năng tu các pháp lành chẳng kể thân mạng.

Khi đó, trong hội kia, có một vị Bồ-tát tên là Tinh Tấn Lực, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, đánh lễ chân ngài, mặc y che vai trái, gối phải sát đất, chắp tay cung kính mà bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, như Thế Tôn đã nói, ông nên siêng năng tinh tấn tu các pháp lành, chẳng tiếc thân mạng. Theo con hiểu ý nghĩa lời Phật nói là: Các Đại Bồ-tát cần phải biếng nhác, chẳng tu pháp lành, mới có thể mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột. Vì sao? Nếu các Bồ-tát siêng tu các pháp thì không thể trụ trong sinh tử lâu ngày để làm lợi lạc cho hữu tình. Nhưng các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, chấm dứt phiền não, trụ lâu trong sinh tử, quyết chẳng vì bản thân mau chứng Niết-bàn mà chỉ vì lợi lạc cho các hữu tình. Bồ-tát lấy sinh tử làm vui, chẳng lấy Niết-bàn làm vui. Vì sao? Vì các Đại Bồ-tát lấy sự giáo hóa hữu tình làm vui vậy. Nghĩa là tùy theo chỗ ưa muốn mà phương tiện khéo léo truyền trao pháp môn làm cho họ được an lạc. Nếu siêng tu pháp lành thì mau hết phiền não, không thể làm lợi ích an vui cho tất cả hữu tình. Thế nên Bồ-tát quán sát sinh tử nhiều sự khổ não, khởi tâm đại Bi chẳng bỏ hữu tình, thành tựu bản nguyện.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát đủ sức phương tiện ở lâu trong sinh tử, thấy được vô lượng, vô biên Đức Như Lai, nghe và lãnh thọ vô lượng, vô biên chánh pháp, giáo hóa dẫn dắt vô lượng, vô biên hữu tình. Thế nên, Bồ-tát vì việc này chẳng nhằm chán sinh tử, chẳng ưa thích Niết-bàn.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát khi quán sinh tử mà khởi lên sự chán sợ, ưa vui

Niết-bàn thì sẽ rơi vào phi đạo, không thể làm lợi lạc cho tất cả hữu tình thông suốt cảnh giới mẫu nhiệm của Như Lai.

Thế nào là phi đạo? Là ưa Thanh văn và bậc Độc giác, đối với các loài hữu tình không có tâm đại Bi. Vì sao? Vì đạo mà Thanh văn và Độc giác đã hành động chẳng phải đạo của các Đại Bồ-tát. Vì sao? Vì Thanh văn và Độc giác chán sợ sinh tử, ưa vui với Niết-bàn, không thể đầy đủ phước đức trí tuệ, vì nghĩa này nên chẳng phải đạo Bồ-tát.

Khi ấy, Phật Đa Văn liền khen ngợi Tinh Tấn Lực rằng:

–Hay thay, hay thay! Như lời ông nói, các Đại Bồ-tát nên tu đạo tự hành, chớ tập theo phi đạo.

Khi ấy, Tinh Tấn Lực thưa rằng:

–Bạch Thế Tôn, thế nào gọi là Đại Bồ-tát đã tu đạo tự hành?

Phật Đa Văn nói:

–Bồ-tát thành tựu tất cả phước tuệ, vì sức đại Bi chẳng bỏ hữu tình, xa lìa Thanh văn và bậc Độc giác, được Vô sinh nhẫn nhưng chẳng bỏ ba cõi, không có sự hy vọng sinh trưởng căn lành, phương tiện thiện xảo tu hành tất cả Ba-la-mật-đa. Dùng sức trí tuệ, không có tâm phân biệt, sinh trưởng căn lành, thành tựu tận trí vô lượng công đức. Dù biết các pháp không có một pháp nào có thể sinh mà phương tiện hiện sinh. Dù biết hữu tình không có một hữu tình nào là thật có mà vẫn phương tiện giáo hóa. Biết tất cả pháp đều lìa tự tánh. Quán các cõi Phật đều như hư không mà có thể phương tiện khéo léo làm trang nghiêm Phật độ. Biết tất cả pháp thân của Phật không có hình dáng mà phương tiện thị hiện tướng hảo trang nghiêm. Tùy theo tâm các hữu tình ưa thích điều gì liền phương tiện mà trao cho họ. Thân tâm Bồ-tát tuy thường vắng lặng nhưng vẫn thuyết pháp giáo hóa hữu tình, cũng dùng phương tiện thiện xảo lìa sự ồn náo, tu các thiền định, biết tự tánh là không, ắt có thể thông suốt được tất cả trí tuệ sâu xa, mới có thể dùng phương tiện thuyết pháp cho người khác, chẳng chứng quả Thanh văn, Độc giác thừa, siêng cầu chứng được quả Giải thoát của Như Lai. Chẳng bỏ tất cả đạo hạnh của Bồ-tát. Thiện nam, đây gọi là Bồ-tát đã tự hành đạo.

Mạn-thù-thất-lợi, khi ấy Tinh Tấn Lực theo Như Lai để nghe nói về cảnh giới mà Bồ-tát đã tu hành chứng được là chưa từng có, liền vội vàng thưa với Đức Phật Đa Văn rằng:

–Bạch Thế Tôn, thật là hiếm có! Như con hiểu ý lời Phật nói là: Bồ-tát đầy đủ phương tiện thiện xảo, quán tất cả pháp đều là đạo cả, ví như hư không dung chứa các sắc. Bồ-tát đầy đủ phương tiện thiện xảo như vậy, chỗ hành đạo là sự thấu nhiếp tất cả pháp. Lại như hư không, tất cả cỏ cây, hoa quả đều nhờ đó mà sinh trưởng. Như vậy các vật đối với cõi hư không không thể làm nhiễm hoặc tịnh, chẳng làm giận làm vui. Đại Bồ-tát này đầy đủ phương tiện lớn là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên quán tất cả pháp đều là đạo, nghĩa là pháp của phàm phu hoặc pháp Thanh văn, hoặc pháp Độc giác, hoặc pháp Bồ-tát, hoặc pháp Như Lai. Vì sao? Vì các Bồ-tát này đã thông suốt cả, ví như lửa mạnh, nếu gặp cỏ cây tất không lùi lại. Các cây cỏ này đều thuận theo, càng làm cho ngọn lửa cháy mạnh thêm. Các pháp này hoàn toàn thuận theo đạo của Bồ-tát nên gọi là Bồ-tát đạo. Thí như Kim cang, thể chất nó rắn chắc, dao không thể chặt gãy, lửa không thể đốt cháy, nước không thể thổi rửa, độc không thể hại. Phương tiện trí tuệ của Bồ-tát này, Thanh văn, Độc giác và các ngoại đạo, tất cả phiền não không thể nào hoại được. Như ngọc thủy thanh có thể làm nước đục thành trong. Bát-nhã ba-la-mật-đa

sâu xa của Bồ-tát này có thể làm cho tất cả phiền não của hữu tình đều được thanh tịnh. Ví như thuốc tốt Diệu bảo thần châu không thể ở chung với chất độc, có thể tiêu hết các chất độc. Như vậy Bồ-tát hành phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chẳng ở chung với tất cả phiền não mà có thể đoạn diệt tất cả phiền não. Vì nguyên nhân này, các pháp đã có đều là đạo của Đại Bồ-tát này.

Mạn-thù-thất-lợi, khi Tinh Tấn Lực nói về pháp này, tám vạn Bồ-tát đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tốt. Hai trăm Bồ-tát được Vô sinh pháp nhẫn. Mạn-thù-thất-lợi, Tinh Tấn Lực kia tức là Tối Thắng Thiên vương hôm nay.

Bấy giờ, Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, làm thế nào để các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa được sức kiên cố, hộ trì chánh pháp?

Phật bảo Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi rằng:

–Thiện nam, Đại Bồ-tát nào thà bỏ thân mạng chứ không bỏ chánh pháp, khiêm nhường với mọi người, không sinh kiêu mạn, nhẫn nại với sự sỉ nhục của bọn hạ tiện, ban cho hữu tình đói khát những thức ăn ngon, ban sự vô úy cho người gặp nạn. Trị liệu đúng pháp cho người bệnh tật. Phải ban nhiều của báu cho hữu tình nghèo thiếu, sửa sang trang nghiêm tháp miếu thờ chư Phật, che đậy việc xấu, phát huy việc thiện, đem sự an vui cho hữu tình buồn khổ. Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa như vậy sẽ được sức kiên cố, hộ trì chánh pháp.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, làm sao các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể điều phục tâm?

Phật bảo Mạn-thù-thất-lợi rằng:

–Thiện nam, Đại Bồ-tát nào hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chẳng xen vào việc của người khác, suy nghĩ trước rồi sau mới làm. Tâm tánh ngay thẳng điều hòa, lìa xa sự đua nịnh, chẳng tự kiêu căng, ý thường nhu hòa. Đại Bồ-tát này có thể điều phục được tâm.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

–Nếu Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể điều phục được tâm thì sẽ sinh về cõi nào?

Phật bảo Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi rằng:

–Thiện nam, nếu Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể điều phục được tâm hoặc sinh lên cõi trời, hoặc sinh trong loài người. Nếu sinh lên cõi trời thời làm Đế Thích hoặc làm Phạm vương là chủ cõi Kham nhẫn. Nếu sinh vào loài người sẽ làm vua Chuyển luân hoặc làm các vua khác, hoặc trưởng giả, cư sĩ. Sinh lên trời hay người cũng thường được gặp Phật. Đại Bồ-tát này hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa có thể điều phục tâm sẽ sinh vào cảnh giới như vậy.

Mạn-thù-thất-lợi lại bạch Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn, chánh tín đưa đến pháp nào?

Phật bảo Bồ-tát Mạn-thù-thất-lợi rằng:

–Chánh tín dẫn đến bạn hiền chân thật.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, đa văn đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Đa văn dẫn đến trí tuệ vi diệu.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bồ thí đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Bồ thí dẫn đến phước lớn.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Tịnh giới đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tịnh giới dẫn đến cảnh giới lành.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, An nhẫn đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–An nhẫn dẫn đến sự dung nạp tất cả hữu tình.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Tinh tấn đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tinh tấn dẫn đến sự thành tựu tất cả Phật pháp.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Tĩnh lự đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tĩnh lự dẫn đến sự xa lìa tất cả tán loạn dao động.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Bát-nhã dẫn đến sự xa lìa tất cả phiền não.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nghe pháp đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Nghe pháp dẫn đến sự xa lìa tất cả lưới nghi.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, hỏi đúng đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Hỏi đúng dẫn đến trí tuệ vi diệu quyết định đối với các pháp.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, ở yên đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Ở yên dẫn đến định thù thắng và các thần thông.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, tu đúng dẫn đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tu đúng dẫn đến Chánh đạo.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, tiếng vô thường đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tiếng vô thường dẫn đến sự không nắm bắt đối với cảnh.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn, tiếng khổ đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tiếng khổ dẫn đến sự không sinh.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, tiếng vô ngã đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tiếng vô ngã dẫn đến sự diệt trừ chấp ngã và ngã sở.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, tiếng không đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Tiếng không dẫn đến sự tịch tĩnh.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, chánh niệm đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Chánh niệm dẫn đến Thánh kiến.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thân tâm xa lìa đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Thân tâm xa lìa dẫn đến tất cả thần thông diệu định.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Thánh đạo đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Thánh đạo dẫn đến Thánh quả.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thắng giải đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Thắng giải dẫn đến sự thành tựu tất cả giải thoát.

Mạn-thù-thất-lợi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Đức Phật ra đời đưa đến pháp nào?

Phật dạy:

–Phật ra đời dẫn đến tất cả pháp phần Bồ-đề.

Bấy giờ, Tối Thắng ở trước Phật thưa rằng:

–Thế nào là Phật ra đời?

Phật dạy:

–Tối Thắng! Như sự phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột.

Tối Thắng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thế nào là phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột?

Phật dạy:

–Như sự phát sinh đại Bi.

Tối Thắng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, sinh đại Bi là thế nào?

Phật dạy:

–Chẳng bỏ tất cả hữu tình.

Tối Thắng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, chẳng bỏ tất cả hữu tình là sao?

Phật dạy:

–Phải giống như chẳng bỏ Tam bảo.

Tối Thắng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, ai có thể không bỏ Tam bảo?

Phật dạy:

–Tất cả những người không có phiền não.

Bấy giờ, Tối Thắng liền bạch Phật rằng:

–Thật kỳ lạ, bạch Đấng Thế Tôn! Thật hy hữu, bạch Đấng Thiện Thệ! Chư Phật kín đáo thâm sâu mầu nhiệm, tuy nói pháp không, không sinh, không diệt, xưa nay vắng lặng nhưng chẳng phá hoại nghiệp quả thiện ác, xa lìa chấp đoạn chấp thường. Bạch Thế Tôn, có trường hợp nào có những hữu tình nghe pháp này mà chẳng tin kính lại sinh tâm hủy báng không?

Phật dạy:

–Cũng có.

Bạch Thế Tôn, hữu tình này do đời quá khứ tu hành thiện nghiệp nên được thọ thân người. Nhưng do gần gũi bạn ác nên đối với giáo pháp thâm sâu không thể tin kính lại sinh hủy báng, thì làm uổng phí nghiệp thiện quá khứ. Ân đức của chư Phật thật là sâu nặng, giả sử có đem máu thịt của mình cúng dường chư Phật cũng chẳng đền đáp được. Nhờ ân Phật nên ngày nay chúng ta tăng trưởng căn lành, được pháp lạc lớn, trụ đại tự tại, trời, người cung kính.

Bạch Thế Tôn, các Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa nên biết ân Phật, thân gần bạn lành, phải tu hạnh của Phật, chứng quả Bồ-đề của Phật.

Khi nói pháp này, trong chúng có hai vạn năm ngàn Bồ-tát được Vô sinh nhẫn, bốn vạn năm ngàn chúng trời, người đều phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột. Một vạn hai ngàn chúng các Thiên tử xa lìa trần cấu sinh mất pháp thanh tịnh.

M